

Sogeskriveren Olav Redal frå Vevring.

Døma på hans arbeid frå m.a.

”En norsk bygds historie” og Søndfjordlaget ca 1916 m.fl..

Kopiert direkte frå originaldokumenta som er mottekne frå Erik og Dorie Redal.

Tusen takk til dei for den generøse gáva som er delvis skriven både på engelsk og norsk.

Redigert av Sigmund Svoen

Olav Redal er født i Vevring, Søndfjord, 4de november 1882, av foreldrene Jacob Anderson og Guro Olsdatter og utvandret 1907 til Island. Etter et opphold paa tre aar kom han hit i 1911. Han oppholdt sig ved Scndrum, Minn., Kenafion, N. Dak., Souris, N. Dak., Crookston, Minn., og Moorhead, Minn., hvor han gjennomgik et kursus ved Concordia College. Gjennemgik to aars fortsættelsesskole i Norge, samt 1 aars høiskole. Sar efter ankomsten til Amerika holdt norske skole og drevet farmarbeide. Sogaftiber i Søndfjordlaget siden 1912. Forfatter av nærværende settlementshistorie. Driver nu bakeri i Stanley, N. Dak. Sekretær i Bifing loge 177, Stanley og en av stifterne.

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

Preface

It is my firm belief that the information I have gathered and now give out about the Northmen in northern Bottineau County will sometime become of great value.

Granted my work is simple and maybe dull and monotonous. Nevertheless for future generations my work will be of much information and of much interest. What is lacking in this book I shall correct when I later write up a Norwegian Settlements History Number II, in which other Norwegian parts of the county will be taken up, for consideration. It will depend on with what success the first book will receive to determine if the second will be started.

I am one of those who is satisfied with very little in this world, but a little support I must have, if I am to continue. If I don't get support this book will then be the beginning and the end of my historic writing career. Others who are bigger idealists than I will have to continue.

Herewith I dedicate this book to the coming generations with a prayer that they may never forget the old settlers.

OLAV REDAL

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

Forord.

Det er min uroffelige tro at de oplysninger jeg har samlet og nu utgir om nordmændene i nordre Bottineau County engang vil bli av stor værdi. La være at mit arbejde er lifetil og kanske ensformig. For de kommende generationer vil mit arbejde bli til stor oplysning og av megen interesse. Hvad som er mangelfuldt ved nærværende bok skal jeg rette paa naar jeg ved en senere anledning utgir en Norsk bygds historie nr. II, hvor andre norske jtrøf i Countyet vil bli behandlet. Et andet bind's utgivelse kommer dog til at bero paa den mottagelse nærværende bind faar.

Jeg er av dem som kan nøies med ganske litet i verden, men litt støtte maa ogsaa jeg ha skal jeg fortsætte. Naar jeg ikke det, blir denne bok begyndelsen og enden paa min historiske forfatterbane. Andre som er større idealister end jeg faar da fortsætte.

Hermed overlater jeg boken til den opvoksende jlegt i den norske bygden i Bottineau County med bøn om at de aldrig glemmer de gamle nybyggere.

Clav Redal.

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

Fra sagaskriveren

Mit arbeide skulde være at skrive "Syndfjordinga saga". Skulde jeg kunne gjøre det, maatte jeg være saa velstaaende, at jeg kunde reise rundt om i det ganske land hver eneste vinter "skrive op" og ansætte medhjælpere. Det er jeg altsaa ikke og maa jeg derfor være fornøiet med hvad der kan utrettes pr. post. De 4 hefter jeg har samlet om utvandrede søndfjordinger er et resultat av korrespondance og interesserte venners hjelp.

Søndfjordlagets maal er foruten meget andet godt, ogsaa at samle "vor historie" i en bok. For at naa dette maal, maa der arbeide til, pengel hjelp og skrivehjælp.

Det er bra nok dette, at vi sender hjembygden mindegaver, Gud velsigne alle glade givere, men vi bør ikke derfor glemme de gamles saga, vi bør ikke glemme at de fortjener hæder, selv om de hviler i graven.

Vi bør ikke glemme, at slegter kommer like i hælene paa os, som ogsaa maa faa anledning til at "hædre far og mor", og det kan de alene gjøre naar de kjender dem. Det er vor pligt at hjelpe efterslegten til dette kjendskap.

Det er ikke nok med at vi fører regnskap over husdyrene vore for at finde ut hvilken ko det lønner sig at holde paa baasen. Vi maa ogsaa føre regnskap over alle— søndfjordinger for at se hvem som lever slik, at de faar en plads i "vor saga", som lever slik at deres saga blir en hæder for barna, for kommende slegter.

Jeg er f. t. regnskapsfører. Men for at faa hovedboken i orden trenger jeg hjelp. Jeg har en mængde navne, men der mangler opplysninger. Ta f. eks. listen over utvandrede fra Jølster. Læs den over og send mig eller prof. Nydahl de opplysninger du maatte sitte inde med om nogen av disse. Og glem saa ikke dig selv. Skriv til sagaskriveren og fortæl om dig selv, om dine forældre, om dine venner og naboer. Og sig med det samme at du ønsker "Søndfjordboken" naar den engang blir færdig.

Den blir ikke færdig før du gjør dette. Det er ikke min men din saga som skal skrives.

La mig høre fra rigtig mange av eder. Jeg skal nok besvare alle breve og spørge om det alt som trænges. Skriv nogen ord nu. Glem ikke sagaskriveren.

Olav Redal.

Stanley, N. Dak., mai 1916.

Sitat fra "En Norsk bygds historie"

sit folk, burde man ogsaa ha mot til at holde det fjerde bud paa den rette maate, baade i det ene og det andet.

Tro ikke at det gamle norske fars og mors navn vil staa hindrende veien for din gults fremtid her i landet. Anute Nelson er kommet saa langt som en fremmedgjort kan komme, selv om han er opfaldt efter en eller anden Boøje-skut. Nalle Grouna har ogsaa lært „nankeen“ at stabe navnet sit ret. Og mange flere. Na, jeg vil paastaa, at de som hædret far og mor paa den maate, at de lar deres navne gaa over paa efterslægten, vil komme sig længere frem i verden, end de som foragter og fortørner sine forældre ogsaa i denne retning.

Vil vi se paa dem som staa som førere i det kirkelige, politiske eller literære liv i Norge i Amerika vil vi sikkert finde, at det er efterkommere av slike som hædret far og mor — og slike som selv gjør det.

* * *

Ofte har jeg i samtale med de gamle pionerer faat det indtryk, at disse foregangsmaend som har brudt veien for kommende slægter, som har været med at bygge landet, synes at de ikke har været med paa noget der er at snakke om og langt mindre skrive om. At ha slike tanker kan være bra nok. Det er befrednethet iallefald. Men det er ikke min tanke i denne settlementshistorie at ville fremhæve nogen enkelt mand og si: „Du er en framfaraa bra kar med guld og gods og meget land.“ Nei, her har den fattige og den rike like stor ret til omtale, og de skal faa den. Alle kom de hit fra Norge, eller fra de ældre trygge settlementer, da vidden laa øde og Turtle Mountain var nær sagt ufremkommelig.

Og at de holdt ut gjennem de første trange nybyggeraar er et kapitel i settlementets historie som fuldstændig nedskrevet vilde utgjøre en Hof større end nærværende verk. Derfor har alle trav paa at mindes av de kommende slægter, av dem som i

KJÆRE BYGDEFOLK!

Naar jeg gaar i gang med nærværende arbeide, og med en sagaskrivers arbeide i heletaget, saa er det hverken for moro skyld eller for fortjenesten skyld. Med nensyn til det sidste, har jeg bare det haab, at foretagendet maa bære sig. For mit personlige arbeide skal jeg nøie mig med bevistheden om, at have gjort, iallefald en smule i den retning laget arbeider.

Som nu bygdelagene arbeider, tager vistnok hvert bygdelag vare hver paa sit folk.

Vort lag faar da altsaa den opgave, at tage vare paa Søndfjordingernes historie her i landet; men dette kan ikke en ulønnet sagaskriver gjøre, uden at hvert enkelt medlem hjælper til, — først og fremst ved at sende ind sin egen historie og sin egen attetavle, saalangt tilbage i tiden, som muligt — men dernæst ogsaa arbeide for at andre bygdefolk gaar ind i laget, saa dette kan blive stærkt nok til at fremme sine formaal.

I vort lag staar vi nu sammen 200 fra Søndfjord, og det er vort Haab, at vi skal blive mange, mange flere.

Opdrager vi vore børn til at faa interesse og agtelse for slægten vor, for fædrenelandet og fædrenebygden, ja, da vil vore efterkommere nedgjennem tiderne passe godt paa Søndfjordslagets arkiv, og gaa til dette, naar de skal faa istand sin stamtavle.

Husk paa, at der vil komme en tid, da vor efterslægt vil føle sig stolte over os, som lever i dag — af os som har forældre, der var pionerer, eller af os, som selv er pionerer. Og saa er det jo godt for efterslægten, at vide, at den stammer fra bra norske folk, som atpaa var saa fornuftige og fremsynte, at de gav sin efterslægt i arv, sin historie.

Men hvordan vil det gaa med efterkommerne til disse, som staar og vil staa udenfor vort lag. Jo, det kan vi let tænke os.

Den blir ikke færdig før du gjør dette. Det er ikke min men din saga som skal skrives.

La mig høre fra rigtig mange av eder. Jeg skal nok besvare alle breve og spørge om det alt som trænges. Skriv nogen ord nu. Glem ikke sagaskriveren.

Olav Redal.

Stanley, N. Dak., mai 1916.

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

Naar vore efterkommere kan slaa om sig med en ætte-
tavle, som gaar tusinde af aar tilbage i tiden — slaa om
sig med et dokument, saa godt som et adelsbrev, jo, da
gaar de andre, de hvis forfædre ikke var med i vort lag,
og grubler sig "galne" paa fra hvilket land de har sit
udspring. Og blir de kalt japaneser, madagasser eller no-
get bort i væggene, ja, saa staar de der, — kan ingen ting
bevise. Og saa er det kanske efterkommere af nabogut-
ten min eller din som vi reiste sammen med til Amerika.

At slaa om sig med, at man er amerikaner, hjælper ikke
stort, thi denne betegnelse rummer svært meget — baade
"fant og fagna".

Hvad dette og følgende hefte angaar, saa vil jeg lægge
an paa, at fortælle om gamle folk og gamle slægter, hjem-
me og her. Samles og opbevares hefterne, er det mit
haab, at lagets medlemmer med tiden vil blive i besiddelse
af et interessant stykke historie om hjembygdens folk ude
og hjemme.

Og set sammen med de andre bygdelags historie, er
det mit haab, at ogsaa hvad vi kommer til at samle, vil
hjælpe til at bevare os som et norsk-amerikansk folk.

Vil alle hjælpe mig, kjøbe hefterne, saa disse kan ud-
komme oftere, samt indsende sin ættefortegnelse, ja, da
haaber jeg — vi ved fælles arbeide kan faa noget gjort.

Hendrum, Minn.

O l a v R e d a l.

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

Gamle setlere ved Fertile, Minn.

Under mit ophold i Crokston vinteren 1913-14, tog jeg en trip til det lille Søndfjordsetlement ved Fertile, Minn.

Martinus Horstad var den første jeg traf. Han puslede med vedhugging. Hans broder Ole var den første af sønfjodingerne, som bosatte sig i town af Garden.

Naar politiske talere vil gjøre et godt indtryk, og det vil de jo altid, saa taler de om det delige township, som er som en „garden.” Men stedet fik sit navn paa denne maade:

Ole Garden, en af de første setlere ved Fertile, mistede sine kreaturer og fundt dem igjen der hvor town af Garden nu er. Under sin søgen la Ole Garden godt mærke til landet, og da Ole Horstad med flere kom raadede Garden dem til at ta land der. Dette raad fulgte de og i sin taknemmelighed døbte de stedet town of Garden.

Ole Horstad

er født paa Horstad i Naustdal af forældrene Anders Steffen sen Horstad og hustru Johanne Olsdr. Rognebak. Faderen døde i Norge og moderen blev gjengift med Anders Olsen Klippestøl. De udvandrede samtidig som Ole og er nu døde.

Ole udvandrede i 1869 og opholdt sig i 12 aar i Nicollet co. Minn. til 1881, da han flyttede til sit nuværende hjem.

Hans hustru, Hilda Hendrikson er født i Sverige af norske forældre.

Broderen Steffen Horstad, døde for 3 aar siden, efterladende hustru, men ingen barn. Hun lever paa mandens homestead i town af Garden.

Martinus Horstad

en anden bror er født paa Horstad i 1869 og udvandrede i 1869 og bosatte sig i Nicollet co. til han kom til Garden township aaret efter broderen Ole.

Hans hustru er Trine Andersdatter Turnbom, født i Minn. af norske forældre. Martinus og hustrus børn er: Alfred, Josef, William, Eva, Martin, Selmer og Olga.

Horstadbrødrenes moder Johanne, blev som før nævnt gjengift med Anders Klippestøl, Deres datter Marianne bor paa forældrenes homestead i Garden og er gift med Jørgen Flaten.

Lars Olsen Rognebak

er født paa Rognebak i Naustdal 1839 af forældrene Ole Larsen og hustru Anne-Marie Johannesdr. Han udvandrede i 1869, samme aar som Horstadfolkene. De kom med seilskibet Atlantic.

Lars tog ophold i Nicollet co., hvor han købte 80 acer land 25 mil fra byen St. Peter, 7 mil fra den senere anlagte

oo

by New Ulm. Ved siden af farming drev han smedearbejde.
I 1888 flyttede Lars til Garden township, og kjøbte der en kvart land, hvorpaa han endnu her sammen med sin hustru Oline Iversdtr. Ødebust og sønnen O l i v e r, der driver farmen. Han er gift med Katrine Ørke, født ved Fertile af norske forældre.
Oliver er bestyrer for farmerstoret paa Reinöal og clerk i townet. Søsteren A n n a er gift i Francis, Sask., Canada med Ed, Eriksen.

O l e F e n g e s t a d

er født i Solheimsdalen 1864 af forældrene Østen Olsen Fengestad og hustru Anna-Maria Gjertsdtr.
Olees bedstefader var søsømed og tjente som sømand under krigen med Sverige i 1858-59.
Ole udvandrede i 1882 og opholdt sig i Bloomer, Wis. til 1887, da han flyttede til town af Garden.
Hans hustru Oleanne er en halv søster til Horstadbrødrene.
Ole og hustrus børn er: Ida, Albert, John, Elvira, Elmer Carl, Malvina, Matilda, Hilda og Olga. Broderen

M a r t i n F e n g e s t a d

udvandrede i 1880 og opholdt sig rundt Bloomer, Wis. paa skog og farmarbejde til 1911, da han flyttede til Garden og kjøbte 80 acer land. Hans hustru, Karen er datter af den velkjendte lærer Thune i Solheimsdalen, Søsteren Karen og broderen Olav opholder sig ogsaa i settlementet.
Martin og hustrus børn er: George, Anna, Johannes, Olga, Clara, Olav, Elmar og Marie. En broder af Ole og Martin

Dette er eit utdrag, eksempel, som gjeld folk frå m.a. Naustda og Fjærdel.

oo

ooooooooooooooooooooOoooooooooooooOoooooooooooooooooooo

NOTEN PAA KORTEN ER BEKREFTET PAA
CORNELIUS HELGAAS

Cornelius Helgaas

er født paa Helgaas i Naustdal af Oliver Rasmussen Høysset og hustru Nille Rasmusdr. Rotenæs.

Cornelius giftede sig, fik plads for en stue og mald for en pløg; men udsigterne var smaa. Saa strøg han til Amerika aaret 1889, og bosatte sig i town af Garden. Hans kone er Penille Aleksandersdr. Mulaal. Deres barn: Johannes, Maria, Oliva, Albert, Olav, Adolp og Andreas, den sidste død.

Cornelius fortalte mig paa veien til Fertile, om engang at han kjørte ud for og fik en „donk i hane“. Cornelius la sig ikke tilsengs, men det værked slig at han ansaa det sikrest at raadspørge doktor. Og han var saa heldig at finde to doktorer paa engang. Og han var saa heldig at faa se den ene blinke paa den anden, mens han sa til Cornelius, at kun en operation kunde redde ham. Men blinkingen redded mange penge for Cornelius, hvis hoved den dag i dag er i den bedste orden.

Ole Rognebak

en sønnesøn af Lars Rognebaks brøder i Naustdal har opholdt sig nogle aar i settlementet.

Ole Horstad og Hellevang reiste i 1880 fra St. Peter til Fertile. Syd for Ada, Minn. randt alverne østover og nordenfor randt de vestover. Dette var vore brave landsøgere uvidende om og de for vild og blev liggende ude om natten med kun en gammel bjælke til skygge for sig.

ad
di
et
re
an
te

Ole Horstad antager, at Edalbrødrene, som Lars Kara fortæller om, var de første som udvandrede fra Søndfjo. De havde en slægtning paa Voss og denne fortalte under besøg i Eddalen, om vossinger, som var i Amerika. De brødre fik feberen og drog afsæd. Saa var der ikke nog som reiste før Ole Andersen Strubhaug. Med ham begynde udvandringen fra Naustdalen.

Olav Redal

ooooooooooooooooooooOoooooooooooooOoooooooooooooooooooo

**A History
of the
Norwegian Settlement**

**Northern Bottineau County
North Dakota**

*Presented to the Court's Bicentennial
Committee, 1916*

**By
Olav Redal**

Index

Forward or Preface	7
The Old Pioneer Poem by Olav Redal	9
Introduction	10
Indians Uprising	26
Snow Storm	28
Dalen Township	32
Pickering Township	63
Haram Township	76
Scandia Township	95
Scotia Township	122
Starbuck Township	136
Eidsvold Township	146
Turtle Mountains	158
Bottineau	158
Souris	176
Roth	184
Landa	185
Farmers Corporation	188
Church Affiliations	192
Lesje lodge— Sons of Norway	195
Short stories of Pioneer Days	195

978.2 B659

R245

Indhold.

Forord	5
Den gamle pioner. Digt av Olav Nedal	9
Indledning	10— 28
Indianeropstanden	28— 30
Snestorm	30— 31
Dalen Township	33— 69
Pickering "	69— 84
Saram "	84—103
Scandia "	104—132
Scottia "	133—147
Starbuck "	148—157
Eidsvold "	158—168
Turtle Mountains	169—191
Bottineau	191—195
Souris	195—204
Roth	204—205
Landa	205—207
Farmer-korporation	208—211
Kirkelige forhold	212—231
Deje Ioge	231—232
Smaaftubber fra nybyggerdagene	232—240

7. 12. 39 Mrs. E. Hildebrand

890518

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

II

PROGRAM
for næste søndfjordshefte.

I tilfælde lagets medlemmer ønsker forsættelse af dette hefte, og ønsker det saaledes, at jeg ikke lider tab paa udgivelsen, kan jeg meddele, at et nyt heft vil komme efter lagets bestemmelse — enten om tre maaneder eller ogsaa først til næste stevne.

Jeg vil søge at vise søndfjordingerne her i landet, at der ogsaa kan komme lidt godt fra Søndfjord. Mange af os synes, at det var svært saa fattigt i Søndfjord, smaa forhold mod de forhold, de fleste af os lever under her. Men trods dette har Søndfjord fostret mænd, der baade ude og hjemme har levet Søndfjord til ære og sit folk til gavn.

Og disse mænd vil jeg i de fremtidige hefter fortsætte med at omtale.

Følgende vil blive omtalt i hefte no. II og III:

Lægmanden Anders Nilsen Haave; kunstmaler Andreas Askevold; literat Math. Askevold og pastor B. Askevold; professor Gjelsvik; David O. Bakke; Ola Storeviken; pionerpresten Krognes, med flere eftersom stof kan erholdes af lagets medlemmer og andre. Ligesom jeg ogsaa vil omtale ældre pionerfamilier fra Søndfjord.

O l a v R e d a l.

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

AFTEN.

— Pastor B. Askevold. —

Solen daler gyldenrød,
Gaar bag skoven under.
I dens siste purpurglød
Rødmer li og lunder.
Gjennem skovens kroner smukt
Endnu straalene funkle,
Indtil sidste glimt er slukt —
Svundet i det dunkle.

Aftenstemning, mild og sval,
Sænker sig udover
Grøntne enge, skov og dal,
Fred og hvile lover. —
Dagens uro er forbi,
Overalt er stille,
Bare bækken høre vi
Lige friskt at spille.

Folk og fæ og fugle smaa
Søger til sin hvile.
Nattens mørke falder paa,
Himlens stjerne smile.
Snart den trætte slumrer ind,
Glemmer dagens byrde.
Gud med kjærligt sind
Er ham trofast hyrde.

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

A Song About the Pioneers Life
by Martin Botten—Written February 1896

Many Norsemen's Sons and Daughters, too
Heaved much when to this land they drew—
Loneliness and danger, ocean depth and isolation
Kept them not from traveling on, to this Western
destination . . .

Many went to Turtle Mountains, and settled down to
stay—
Up north where neighbor Canada, joins the U.S.A.
Our goal was to find some land providing food and home.
Like many others win the game on slippery unknown
road

All found what they were seeking and grasped it with
might
And worked with joy from morn til night.
The breaking plow scoured over sand and stony ground
But the oxen tried to sneak a rest before another round . . .

Again we traveled farther, believe you me, by now
It seemed to go so easy, with "ha " and "ja" you know
At times you heard a prayer, then "get up Jim and Rock".
We drove all day and never seem to think we broke
enough.

Should we continue to exist, we had to raise some wheat
And not a meager handful, it has to be a heap
'Gainst weather, wind and problems that seemed to block
our ways
Our only aim was forward, with long and sturdy pace.

It happens too we prosper, crop and price was good
 One acre- thirty bushel—that gave lots of food
 It gave us joy and money, and hope for years to come
 The pay was cents, but seventy-six! A boast for man and
 home.

But time always changes, we never really trust.
 The glorious days had faded, and hardship was a must
 The crop gave less, the prices small
 By fall we heard a fifty cents was all.

Then everyone complained, some even swore and cursed,
 Though farming didn't pay, it hadn't reached its worst.
 Though we couldn't have foreseen it, there were harder
 times in store
 The crops we saw got worse and worse, the prices even
 poorer.

We worked and plowed with hope for happy days
 thereafter
 But written in our lives big book
 There was not such a chapter
 The drought most of it took.

Then came the real hardship for people of our means
 The crisis worsened badly, from year to year it seems
 The climax came in ninety four, when prices hit a low
 For only thirty-seven cents, we saw our wheat crop go.

For anger and complains, these lines I will not use
 It's worse in other places, so go the nations news
 What causes me the most concern is our politics
 With all its foolish humbug and many dirty tricks.

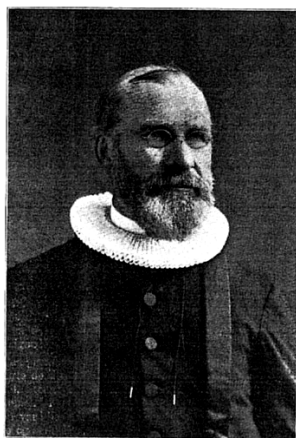
It is difficult for those that haven't been along with the
 beginning of the settlements to understand the struggle
 that the pioneers went through to bring about the
 prosperous looking settlement of today. It is almost a

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

Pastor Samson Krogness

er søn av kirkesanger Mads J. Krogness og hustru Karoline Aleksandersdr. i Naustdal, hvor Samson blev født i 1830. I 6 aar gammel blev han lærer i Holsen. I 1847 - 49 gennemgik han Stord lærerseminari og i 1853 - 57 var han ansat i Naustdal, Svand, Florø og Kinn. I 1857 - 61 ansat ved Hans Cappelens minde og ved Kristiania bødsefængsel. Samtidig var han huslærer hos prof. Gisle Johnsen m. fl. I aarene 1861 - 66 var han ansat ved Ladegaardøens skole. Krogness overvar i 1862 - 65 forelæsningserne ved universitetet. I 1866 ndvandrede han med familie til Amerika og blev samme aar i Rockford Ill. ordineret til prest i den Skandinaviske Augustanasynode. Hans virksomhed som prest falder paa disse steder: Queen Anne Prairie, Ill. 1866, Trefoldighed, Chicago, 1866 - 69, Betlehem Chicago, 1869 - 76, Lee, Ill. 1867 - 76. Han betjente menigheder i Sioux og Lyon countier, Iowa, i Rock co. Minn., samt i Minnehaha co. S. D. 1876 - 92, Strand, Iowa 1892 - 94. I mange aar var Krogness sekretær for Den Norske Augstansynode, medlem av bestyrelsen for det teologiske seminari og formand for Iowa og Dakotakonferensen av Augustanasynoden i 7 aar.

Pastor Krogness var baade i Norge og her redaktør av flere kirkelige blade, ligesom han leverede mange bidrag til

Pastor Samson Krogness.

pressen. Han blev gift i 1861 med Johanne Amundsen, der døde i 1884. I 1886 blev han sgjengift med Martha Eggé, der lever. Krogness døde i 1904 og efterlader efter første ægteskab følgende barn: C. George Krogness, f. i Norge 1862. Han bor i Oak Park, Ill. og driver forretning i Chicago, som

C. George Krogness.

avværitingsbestyrer for endel av landets største dagblade. Han blev i 1884 gift med miss Dagmar Rosi fra Chicago. Deres barn er: Gladys, Virginia og Melville. Adolph Gerhard Krogness, f. i Norge 1863. Han blev gift med miss Emma Enges-

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

Frå Jul i Vesterland 1930
Utgitt av Olav Redal
Tacoma, Washington.

Redal hadde ein lang artikkel om Amundssen i dette nr av Jul i Vesterland skriven av John Storseth, ein av dei første nybyggjarane ved Poulsbo, Wash., f 1863 i Sør-Trøndelag. I same nr er og ein lang artikkel om Arne Garborg si slekt i Amerika .skriven av Redal sjølv. Ukjent kven som laga tresnittet av Garborg, kanskje Ola Sunde?

Arne Garborg

JUL I VESTERLAND 1930

Tresnitt av Ola Sunde

***Tresnitt laga av Ola Sunde frå Jul i Vesterland 1930
Ola Sunde er frå Sunde i Naustdal***

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

Vi bygger os hjem paa Amerikas jord

Melodi: Der ligger et land

Vi bygger os hjem paa Amerikas jord
Som fribaarne nordmænd med høvdingeorl.
Vi bor her med arvens og odelens ret
vi folk af Leif Eriksens vidfarne art.

Han steg af det stormstride, snealgraa hav,
tog landet og navnet det- vikingers krav.
Vi løfter hans arv. Den er stor. Den er fri,
Som han var den første, saa nordmænd er vi.

Fra Norge af tændtes historiens gry
For landet vi bygger i bygd og i by.
Det lyser af sansliv til folkenes gavn,
hvor fremdjærve nordmænd faar faaste sit navn.

For frihed og ret er vi værende veg
og offer vort liv som den gamle Hans Hæg;
Vi svarer for arven, for selvoigde hjem.
Lad varg som vil øde den vove sig frem.

Men landet som oldtidens nordmænd har døbt,
har haardføre fædre som rydningsmænd kj slit.
De brødet og brændte og grubhet i skog,
la vildnis og slettevand under sin plog.

Hvad fædre har søvnet hvad mødre har taalt,
hvad barna har lidt, det har himmelen maalt.
Det stiger et suk i den stjerneskuuds-maal:
Vi kjøbte med liv alt det land vi har taal.

Det blomstrer af styrke, det lyser af fred
med kirker og hjem, hvor vi kjempet og led.
I hjærøet af landet i øst og i vest,
har Gud git vort folk, hvad var tryggest og ledst.

Han kræver, at vi skal som førere staa
med mandsmod og magt hvor ei andre tør gaa.
Og kaldes vi nordmænd af folket dertil;
da svarer vi valgfast og villigt vi vil.

S i g u r d F o l k e s a d .

ooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooo

1976

The second edition that Olav writes about did not materialize so it is our hope that another idealist will bring his book up to date and add the other townships that he failed to get material for. You will note that some the families did not have much history, no doubt, due to the fact that he perhaps didn't find them at home and since he walked much of the time he found it impossible to back track.

The translation of this book has not been an easy task as Olav had an enormous vocabulary and many of the words were not to be found in our dictionaries. We have tried to do direct translation as much as possible but it didn't always make sense so we would have to make changes.

Now Redal, as well as our parents and grandparents have gone to their reward but let us not forget to pay them the tribute they deserve for sacrificing for us so that we could have a better education and lovely churches in which to worship and have a better life.

Lovingly dedicated to the memory of the author, Olav Redal and the early pioneers and the coming generations.

We want to express our appreciation to our typists for a job well done and to anyone who has in anyway helped us.

We say Thanks a Million.

Evelyn Olson, Myrtle Hove, Helen Erickson, Evelyn Willis, Otto Torhol, Selmer Haakenstad, Marit Sletten, Inga Brenden, Clara Haakenstad, Clara Brenden, Myrtle Berg.

Typists: Janet Greenwood, Lorraine Haakenstad, Helen Erickson, Clarice Tande, Violet Brenden, Prudence and Peggy Brenden.

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

The Old Pioneer

Soon your work day is over
You honored man, now old
Your braveness was the good old kind,
You conquer land and home.

From time when all was wild and dark,
Up to the present time
When the region is a lovely park
Shows work with hands and mind.

You man of gray, now take a rest,
When fading is your day
Your passport free, is our bequest,
A thanks to you from U.S.A.

About your life I'll make a wreath
Of memory forever
The flowers are your toil and sweat
Your honor fading never.

So let the lines now printed here,
Be given to heirs that follow.
With golden glow round one and all,
That plowed the road of tomorrow.

OLAV REDAL

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo

Kjelder:

En norsk bygds historie v. Olav Redal, Trykk :Gotisk skrift.

A History of the Norwegian Settlement, Northern Bottineau Conty, North Dakota.
Av Olav Redal Omsetjing til engelsk av "En norsk bygds historie"

Jul I Vesterland 1930 utgit av Olav Redal, Tacoma Washington

Jul I Vesterland 1931 utgit av Olav Redal, Tacoma Washington

Sunnfjordsoga, Organ for Sunnfjordlaget i Amerika. 1. hefte
Redigert av sagaskrivaren Olav Redal, Fargo, North Dakota USA

Aarbog, Udgivet av Søndfjordlaget i Amerika, Andet hefte 1914, Crookston, Minn. US
Redigeret av Orof.J. L. Nydal og Olav Redal

Sunnfjordsoga, Organ for Sunnfjordlaget. 3. hefte, Udgivet av Olav Redal, Souris, North
Dakota. 1915

Sunnfjordsaga Hefte 4, Redigert av sagaskrivaren Olav Redal, Minneapolis, Minn. 1916

Oppdatert:
Naustdal den 16.2.2009

Sigmund Svoen

ooooooooooooooooooooOOOOOOOOOOOOoooooooooooooooooooo